

At være liberal

Af Britta Schall Holberg, tidl. indenrigsminister, (V).

Side 1 & 5

Strukturdebat

Indlæg fra Kurt E. Christoffersen, kommunaldirektør på Frederiksberg, Jens Kramer Mikkelsen (A), overborgmester i København og Jesper Bach (V), borgmester i Værløse.

Side 6 & 7

Offentlig privat samspil

Kristian Jensen, finansordfører (V), Michael Svane, direktør for Dansk Transport og Logistik og Arne Pedersen, direktør for ISS kommer med konkrete forslag til opgaveløsning.

Side 8 & 9

EP-kandidaterne har ordet:

Karsten Madsen
Ellen Thrane Nørby
Mogens Vad

Side 10

Endelig en retssikkerhedslov
Af Birthe Rønn Hornbech, MF, Retsordfører for Venstre

Side 11

NESA er solgt – hvad skal pengene bruges til?
Bent Larsen (V), viceamtsborgmester i Københavns amt giver et bud.

Statsministeren har kaldt til værdidebat. Det er der god grund til. Hvis ikke en borgerlig liberal regering er i stand til at vise, at det gør en forskel om det er liberale eller andre værdier, der efterspørges, så bliver politik meningsløs.

Desværre er værdidebatten kørt af sporet fordi den mere har handlet om, hvor

ringe og forkerte, de andres synspunkter er eller har været, end om, hvad der er liberale visioner for et levende samfund.

Stereotyper er der nok, der kan fabrikere. De liberale burde netop stå for det ikke-stereotype. Ja, for oprøret mod ethvert tilløb til det stereotype, hvis eneste formål synes at være at lokalisere fjendebilleder. Det har ikke noget med liberalisme at gøre.

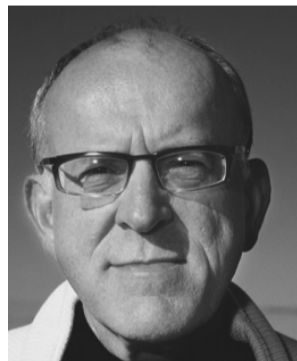
Hvad vil det sige at være liberal?

Liberalisme betyder frihed. Men ikke frihed, som vi for længe har defineret den, nemlig friheden til at slippe, unddrage os eller gøre, hvad fan` hver enkelt har lyst til. Frihed i liberal forstand er friheden ikke fra, men friheden til at udnytte de kræfter, hver enkelt har. Liberale tror på, at alle har kræfter, mange eller færre, men kræfter har vi alle.

...fortsætter side 4

Større kommuner – og tættere på borgerne

Medlem af Strukturkommissionen, kommunaldirektør Kurt E. Christoffersen.

Morgendagens kommuner bliver større, men kommer tættere på borgerne. På en række områder vil det også blive mere almindeligt, at medarbejderne kommer ud til borgerne – især til ældre og handicappede.

Når vi skal fastlægge principperne for fremtidens kommunale landkort, så skal vi ikke begynde med at fastlægge, hvor mange indbyggere den effektive og demokratiske kommune skal have. Det reelle valg bliver en diskussion af, hvor mange opgaver vi vil have løst af kommunerne, hvor ansvaret for opgaverne jo er placeret lokalt hos politikere, der er direkte valgt.

Mindre kommuner ikke mere demokratiske

Der er ingen nævneværdige forskelle mellem store og små kommuner, når det gælder borgernes interesse, deltagelse og engagement i lokalpolitik – heller ikke, når det gælder tillid til politikkerne. Det kommunale demokrati afhænger altså ikke af kommunestørrelsen; derimod har alder, uddannelse og indkomst stor betydning for folks interesse, fastslår en ny undersøgelse fra kommuneforskere ved Syddansk Universitet. Veluddannede og folk med en høj indkomst samt ældre er generelt mest interesserede.

Der er ganske vist typisk en højere valgdeltagelse i de mindste kommuner sammenlignet med kommunerne over 50.000 indbyggere. Men det skyldes forskellig befolknings sammensætning.

Markant længere pendling

Man skal være opmærk-

som på, at siden sidste inddelingsreform i 1970 er pendlingsafstanden mellem bopæl og job/uddannelse samt mellem bopæl og fritidstilbud blevet øget markant. Derfor vil større kommuner med længere afstande ikke være unaturlig. Men man skal ved fastlæggelsen af de fremtidige kommunegrænser selvfølgelig tage hensyn til arbejdskraft-, uddannelses- og fritidsoplande. Derfor skal de store kommuner, som vi har i dag, ikke opdeles, men sandsynligvis tværtimod have deres indbyggertal og geografiske udstrækning udvidet.

Kvalitet og bæredygtighed

De mindre kommuner er ikke tilstrækkeligt bæredygtige i dag. Det gælder økonomisk i forhold til de opgaver, der i dag ligger i kommunerne, især på det sociale område. Det gælder også kompetencen i for-

...fortsætter side 5

Én fælles region og én indgang til offentlig service

Af overborgmester Jens Kramer Mikkelsen, (A)

Kommunegrænserne er ikke stentavler, der er faldet ned fra himlen. Og amternes ukrænkelighed er ikke omtalt i grundloven. Den nuværende kommunale struktur er over tredive år gammel, dengang vi ikke kendte til EU-medlemskab, Internettet eller Øresundsbroen. Så selvfølgelig er det naturligt i dag at indrette det kommunale Danmark mere hensigtsmæssigt og fremtidsikkert for de næste 30 år.

Jeg mener, at der er to væsentlige steder at sætte ind: styrket regional udvikling og én, fælles indgang til den offentlige sektor. Strukturreformens første udfordring er at sætte fokus

på den regionale udvikling. De naturlige regionale opgaver er ikke alene sygehuse, men også erhvervsudvikling, fysisk planlægning, veje og kollektiv trafik.

Den væsentligste opgave i de kommende år er at virkeliggøre visionen om den fælles Øresundsregion, der vil skabe vækst og skatteindtægter til hele Danmark – ikke kun til Østdanmark. Fremtiden vil byde på en intens konkurrence mellem storbyregionerne i Europa om at tiltrække de stærkeste virksomheder, de dygtigste medarbejdere og de fleste turister. Øresundsregionen har potentialer for at klare sig godt i denne kamp. Vi kan byde på både stærke forsknings- og uddannelsesmiljøer og et trykt og spændende byliv. Men Øresundsregionen er oppe mod stærke konkurrenter. Derfor vil vi kun klare os, hvis vi arbejder sammen.

Her er vores regionale struktur en barriere. Eksempelvis har svenskerne samlet det regionale ansvar

...fortsætter side 5

Københavns Amt

Lars Stolshøj
 tlf. 4373 3565
 stolshoj@post.tele.dk
 Homepage:
 www.venstre-kbhamt.dk

Formand for amtsrådsgruppen

Bent Larsen
 tlf.: 3963 0200
 benlar@amtsraad.kbhamt.dk

Gentofte

Inés Wandel
 tlf.: 3963 5501
 vinwa@ft.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
 Tove Fergo, MF
 tlf.: 3392 3920
 ava@km.dk

Lyngby

Søren Lund
 Tlf. 4580 9822
 s-lund@post4.tele.dk

Folketingskandidat

Flemming Oppfeldt, MF
 Tlf. 4495 6792
 vfleo@ft.dk

Ballerup

Ole Jørgensen
 tlf.: 4497 0148
 oleball@post11.tele.dk

Folketingskandidat

Pia Larsen, MF
 tlf.: 4466 4858
 vpila@ft.dk

Glostrup

Hans-Christian Ellegaard
 ellegaard@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Statsminister
 Anders Fogh Rasmussen, MF
 tlf.: 3392 3300
 stm@stm.dk

Hellerup

Hans-Georg Nielsen
 tlf.: 3962 0090
 ghgnielsen@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
 Tove Fergo, MF
 tlf.: 3392 3920
 ava@km.dk

Gladsaxe

Vibeke Nielsen
 tlf.: 4498 1286
 vibnie@mail.dk

Folketingskandidat

Gitte Lillelund Bech, MF
 tlf.: 3337 4544
 vgilb@ft.dk

Hvidovre

Bent Hansen
 tlf.: 3678 8990
 bnth@ferrosan.dk

Folketingskandidat

Tariq Sundoo
 tlf.: 36 75 48 49
 taria@sundoo.dk

Amager

Tove Malzer
 tlf.: 3253 2486
 tovemalzer@get2net.dk

Folketingskandidat

Marion Pedersen
 tlf.: 3257 3067
 marion@post11.tele.dk

Rødovre

Kredsformand:
 Flemming Jensen,
 tlf. 4444 7735,
 fkj@nohav.dk

Folketingskandidat:

Kjeld Danneskjold-Samsøe
 tlf.: 3964 0026
 kjeld@danneskiold.dk

VU i Storkøbenhavn

Peter Larsen
 tlf.: 3969 7999

Venstreafttryk i sygehusforlig

Af Dorthe la Cour og Birgit Tystrup (V), medlem af Sygehusudvalget, Københavns Amt

Venstre i Københavns Amt har sat nogle tydelige fingeraftryk i budgetforliget på sygehusområdet i Københavns Amt.

Vort udgangspunkt har hele tiden været den enkelte borger, at besparelserne skulle ske på områder, hvor borgerne ville blive ramt mindst muligt.

Samtidig har det også været vigtigt for os, at vi ikke traf beslutninger, som var direkte imod de hensigtserklæringer, som ligger i den nye sygehusplan, og de planer, vi tidligere har vedtaget så som ældreplanen, kræftplanen med flere.

Vore betingelser for at gå med i et forlig har fra starten været klare:

- Vi ville ikke gå med til at nedlægge afdelinger på Gentofte Amtssygehus.
- Vestegnens Lungeklinik skulle fortsætte.
- Kræftpatienters tilbud om ophold på Dallund skulle fortsætte.

- Praksiskonsulentordningen skulle fortsætte.
- Diabetesskolen skulle bevares.
- Universitetshospitalernes Center for pleje- og omsorgsforskning skulle bevares.

Resultatet af budgetforliget er bl.a. at:

- afdelingerne på Gentofte Amtssygehus bevares,
- Vestegnens Lungeklinik kan fortsætte - dog i mindre målestok,
- Praksiskonsulenterne, som bygger bro mellem den praktiserende læge og sygehuset fortsætter,
- Diabetesskolen bevares,
- Tilbuddet på Dallund fortsætter, og
- Universitetshospitalernes Center for pleje- og omsorgsforskning bevares.

Vi mener, der er overensstemmelse mellem budgetforliget og den sygehusplan, som Sygehusudvalget lige har vedtaget.

Vi vil fortsat arbejde på at økonomi, ansvar og

kompetence bliver lagt ud til sygehusdirektionerne og de enkelte afdelinger, samtidig med at der reduceres yderligere i det administrative personale på Amtsgården. Det kom vi desværre ikke igennem med denne gang.

Samtidig vil vi arbejde på, at ledelserne skal have frihed til at drive sygehuse som en effektiv virksomhed med fremsynet, høj kvalitet og endnu højere ejerskab til de opgaver, de skal løse. Vi mener, at Sygehusudvalget og Amtsrådet sagtens kan lave kontrakter med ledelserne om overordnede kvalitetskrav og resultatkrav til løsning af opgaverne. Politikerne skal ikke blande sig i detaljer. Vi skal forholde os til de overordnede linjer og overlade den daglige ledelse af sygehuse til de, der har forstand på det.

Vi har været igennem en intensiv, god og saglig proces, hvor Venstre har fået sat sine tydelige fingeraftryk.

STORMØDE

med

Statsminister Anders Fogh Rasmussen

**Den 3. februar 2004 kl. 18.30
 på Nærum Amtsgymnasium.**

**Der udsendes skriftlig invitation inden mødet.
 Tilmelding nødvendig.**

**Kontaktperson:
 Hans Larsen, tlf. 39 66 65 78**

NOTÉR DATOEN ALLEREDE NU

Gentofte Venstre 100 år

1. viceborgmester Marie-Louise Andreassen og borgmester Hans Toft i arbejde, mens Hans-Georg Nielsen ser til i baggrunden.

I anledning af Gentofte Venstres 100 års jubilæum i 2003, modtog foreningen et egetræ som gave fra De Konservative i Gentofte. Den 25. oktober 2003 kom træet i jorden i Øregårdsparken. Foreningernes respektive formænd Birthe Philip (C) og Hans-Georg Nielsen (V) holdt taler inden de folkevalgte blev sat i arbejde med beplantningen.

Udligning eller demokrati

Engang var det vel tanken, at kommunalbestyrelsen skulle forvalte kommuneskatten, amtsrådet amtskatten og folketingets statskatten. Det var vel også meningen, at man som borger gennem direkte demokratiske valg skulle kunne vælge netop de politikere, som man ville betro forvaltningen af sine skattekrone i det lokale, regionale og statslige led. Sådan fungerer tingene ikke nu.

Udligningsordninger betyder, at borgerne i nogle kommuner kun i begrænset omfang kan vælge de lokalpolitikere, der skal forvalte deres kommuneskat. I de kommuner, hvor man betaler til udligningsordninger, må borgerne i den nuværende situation tåle, at deres demokratiske rettigheder indskrænkes. Et flertal af bidragsydere kan være nok så uenige i den måde kommunalpolitikere i en modtagerkommune forvalter tingene på, uden at kunne gøre noget ved det. Demokratiet udvandes, og udligningsordningerne kan vise sig at blive en møllesten om halsen på de kommuner, der lever i verdensbilledet: "Her går det godt – send flere penge".

Også på det regionale plan, har vi set eksempler på, at beslutninger i ét amtsråd får økonomisk betydning for borgere i andre amter.

Udligning skal håndteres på en måde, hvor borgernes demokratiske rettigheder respekteres. Hvis man tror på, at det folkevalgte politiske niveau, der er nærmest borgerne, forvalter pengene bedst, skal størrelse og ansvar for dette niveau tilpasses, så skatteunderlag og udgifter kun vedrører egne borgere. Er man til mere centralistiske løsninger, skal finansiering og ansvar løftet til et regionalt eller statsligt plan. Det afgørende er, at man som borger får direkte indflydelse på, hvem der skal administrere ens skattekrone – og hvem man kan stille til ansvar.

Med oprettelse af fælleskommunale selskaber, H:S og HUR – organisationer uden direkte demokratiske valg – har kommuner og amter i årevis peget på behovet for nye strukturer. Det skal blive spændende at se Strukturkommissionens rapport i januar 2004.

Af Jens Frimand

Oles Klumme

At åbne Pandoras æske ...

Af Ole Andreasen, medlem af Europa-Parlamentet (V)

Hvis det går så galt, som aviserne skriver, så går de værste forudsigelser i opfyldelse: Regeringskonferencen er på vej til at splitte Konventets udkast til en Forfatningstraktat.

At regeringerne skulle tage for hårdt fat på resultatet var netop den største bekymring, da de 16 måneders slid i Konventet var til ende. Og umiddelbart var meldingerne fra Tyskland og Frankrig da også, at det ville man heller ikke. Den danske regering havde samme indstilling ud fra deisen, at åbnede man først for Pandoras æske ... etc. etc. ... og hvorfor skulle regeringerne, som jo også var repræsenteret i Konventet, endda på højt plan, på mindre end et halvt år kunne opnå noget, der var bedre end det resultat, Konventet opnåede i konsensus?

Et af Konventets store plusser var, at alt foregik i størst tænkelige offentlighed. Alle møder var åbne for pressen, alle papirer var tilgængelige på internettet. Nu er regeringerne så i gang med at rette og omskrive udkastet - bag lukkede døre. Og lukkede døre har så sandelig aldrig været til gavn for EU's troværdighed.

Alle vidste, at regeringerne ville tage forholdet mellem EU's institutioner op til overvejelse, og alle kendte til, at forslagene om antallet af Kommissærer skulle behandles. Men nu viser det sig, at der er fremsat over 100 forskellige forslag om ændringer i traktatudkastet, og risikoen for,

at det hele bryder sammen, er pludselig til stede.

Vi taler ikke om, at Holland nu vil have De hollandske Antiller med i en artikel om oversøiske territorier, at de sydeuropæiske lande vil have mere med om turisme, og at Finland og Sverige vil have skrevet ind, at såvel landene som EU kan give støtte til de tyndtbefolkede egne i nord.

Det er småtterier, og det kan man vel leve med, men det er sluppet ud, at regeringerne bl.a. vil omgøre Konventets væsentlige forslag om økonomisk politik og budgetregler.

Det er de europæiske finansministre, der - bag lukkede døre - bl.a. er blevet enige om at afvise Konventets forslag om at give Europa-Parlamentet medbestemmelse på aftalerne om EU's budget, ligesom de vil bevare reglen om enstemmighed for aftalerne om EU's "finansielle perspektiver", altså rammerne for EU-budgettet.

Finansministre afviser forslag om mere indflydelse til Parlamentet

Finansministrenes forslag er tilsyneladende - men også det er sket bag lukkede døre - blevet støttet af udenrigsministrene. Den danske udenrigsminister, Per Stig Møller, skal have holdt fast på Danmarks generelle linie under regeringskonferencen, den, der som sagt går ud på, at Danmark vil støtte konventets tekst, - men efter udenrigsministrenes møde blev Per Stig Møller citeret for, at "hvis

der er bred enighed om finansministrenes forslag, kan vi støtte dem".

Vi har to håb: Enten at Per Stig Møller er fejlciteret, eller at finansministrene ikke når til bred enighed.

Hvis Per Stig Møller mener, at vi i denne sag blot skal rette ind og følge et bredt flertal, så kan han ikke mene, hvad han sagde i Det Udenrigspolitiske Selskab den 21. august i år, hvor han først bemærkede, at det traktatudkast, som foreligger, er et godt resultat, - og derefter: "Fra formandskabets side er det hensigten at genåbne så få dele af Konventets forfatningstraktat på regeringskonferencen som muligt. Det er en holdning, som deles af flere af medlemslandene, heriblandt Danmark."

Han føjede ganske vist til, at "nogle steder vil der imidlertid være behov for at præcisere og uddybe Konventets tekst, og her vil vi deltage i forhandlingerne af de spørgsmål, som de øvrige medlemslande måtte bringe, op". Men han kan da ikke med "nogle steder" have ment så alvorlige spørgsmål som den økonomiske politik og budgetreglerne.

Modsattede signaler fra udenrigsministeren

Det er ikke befordrende for den begyndende debat, at udenrigsministeren udsender to modsatte signaler: "Vi vil genåbne så få dele af Konventets forfatningstraktat, som muligt" MEN

"hvis der er bred enighed om finansministrenes forslag [om den økonomiske politik og budgettet], kan vi støtte dem".

Hvis finansministrene når til bred enighed, og Danmark af den grund støtter, hvad end de måtte nå frem til, men åbenbart noget, der er i direkte modstrid med Konventets forslag, så må alle, der har kaldt Konventets resultat et godt resultat, blive frustrerede. Hvad var det hele så godt for? Hvorfor lagde så mange da så store kræfter i at nå konsensus?

Konventet var en succes. I stor åbenhed og med stor offentlig deltagelse nåede man frem til et samlet udkast til en ny forfatningstraktat for fremtidens udvidede EU. Det var, som statsministeren sagde, "flot, at det lykkedes Konventets medlemmer at blive enige om at aflevere én samlet tekst" som "i høj grad afspejler danske ønsker. Der lægges op til et EU, der er enklere, mere åbent, mere demokratisk og mere effektivt".

Konventets udkast er "én samlet tekst". Man skal ikke tage sorgerne på forskud, men en del tyder på, at regeringerne - bag lukkede døre - nu er i gang med at åbne den æske, Pandora havde fået af guderne. Gør det ikke, havde de sagt, men hun åbnede den alligevel. Og ud fløj ondskab og allehånde lidelser til plage for menneskeheden, - kun håbet blev tilbage ...

Julekomsammen i Klub V - Venstre i Brøndby

torsdag den 4. december 2003 kl. 19.00

Sædvanlig god julemad i Kulturhuset Kilden, Brøndbyøster.

Tilmelding nødvendig - senest mandag den 1. december 2003.

Kontakt næstformand Kaj Ove Johannsen, tlf. 36 47 37 78 (aften), e-mail: kiko@os.dk eller kasserer Sonny Friis Rygaard, tlf. 43 53 53 41, e-mail: sfr@get2net.dk

Adventsmøde med

Ellen Trane Nørby

den 4. december, kl. 19.30,

Stengaard Kirke, Konfirmandhuset
Gammellosevej 250, Lyngby

...fortsat fra forsiden

At være liberal

Af Britta Schall Holberg

Ethvert menneskes værdighed udspringer af at disse kræfter efterspørges, at vi signalerer, at det gør en forskel, at hvert menneske er her og gør sig umage. Dermed understreges vigtigheden af respekten for, at vi alle er forskellige, og at vi kan og forventes at bidrage med netop det, vi kan, hvilket undertiden glædeligt kan være mere, end vi troede.

Liberalisme betyder oprør mod konformitet og ensretning. Derfor talte statsministeren om de berømte - eller berygtede - smagsdommere. Det er jo ikke for at undsige ekspertisen, sådan som det er blevet udlagt, men for at sige, at det er nødvendigt, at ikke kun de fås stemmer høres, men at de manges brede erfaring skal danne ballast i et kreativt samfund. Liberalismen hylder værdien af nuancerede synspunkter, og dermed det, der er folkestyrets og demokratiets grundvilkår: betydningen af, at man lytter til andre og beriges - og undertiden flyttes - af det, man hører, men også, at borgerne selv tager stilling. I den liberale optik er der ikke kun én sandhed. Den liberale tanke er derfor et opgør med enhver form for moraliseringen overfor andre, men også med et overhåndtagende styre - og jeg skal komme efter dig, skal jeg - system.

Liberalisme tolkes ofte

som den enkeltes ret til eller lyst til, at gå helt sine egne veje uden hensyn til andre. Altså ren egoisme eller individualisme. Det er synd, hvis liberalismen bliver reduceret til et så snævert livssyn. Liberalismen bør netop være kendetegnet ved det enkelte menneskes forståelse af, at den frihed, jeg ønsker og drømmer om, også er det andet menneskes. Den liberale må altså være indstillet på at give rum og plads til det andet - forskellige - menneske. Først da bliver der tale om det fællesskab, der nødvendigvis må være det liberale samfunds grundvold.

Folkelig kompetence

Denne baggrund forpligter selvfølgelig, når de ideale tanker skal udmøntes politisk. Hvis liberalismen skal være troværdig, må den følge de liberale tanker også i en fremtid, hvor mange snærende - også lande - grænser nødvendigvis står for fald. En liberal, der lukker sig inde eller ude fra andre, burde være en anakronisme.

Det siger sig selv, at alle forskelligheder, alle kreative tanker og al personlig menneskelig værdighed kan knægtes, hvis man vil styre, dirigere, kontrollere og mistro hver enkelt menneskes færden og tanke. Det siger også sig selv, at vil man forskelligheden, kan man ikke samtidig ønske en hu-

mørforladt opdragen og moraliseringen i forhold til befolkningen. Det siger dermed sig selv, at politik ikke kan udstrække sig langt ind i det enkelte menneskes private sfære. Hvis den gør det, har vi ikke et liberal, men et totalitært styre. Det liberale udgangspunkt må bygge på og appellere til det enkelte menneskes ansvarsfølelse og det enkelte menneskes samvittighed. At der er mening i det, viser Magtudredningens sidste rapport, hvor det slås fast, at "folket er kompetent." Det skulle også bare mangle efter de 200 år, vi har brugt på netop at opnå denne folkelige kompetence gennem uddannelse og undervisning. Jo mere der regeres, og jo mere mistillid, der gives udtryk for overfor hver enkelt, jo mere svinder menneskers lyst til at yde noget selv bort. Det var det, der skete i de tidl. østeuropæiske lande. Mennesker gav op. Gemte sig i flokken. Det bliver til en menneskelig forsimpning, og det avler alt andet end kærlighed, varme, styrke, initiativglæde, kunstnerisk storhed. Derimod trives det middelmådige og forarmelsen. Det udvikler sig let til et system med stadig strengere sanktioner til de, der ikke retter ind. Denne overdrevne kriminalisering af borgerne hører ikke et liberalt samfund til.

Et liberalt samfund bør ikke vige fra troen på det almindelige menneskes personlige dømmekraft, og på den velfærd, der udspringer af det enkelte menneskes oplevelse af sig selv som

en nødvendig, ansvarlig og værdig medspiller i det fælles samfund. De offentlige evalueringssystemer bør derfor ikke overtage ansvaret for det kvalitetsmål, der ligger i at bygge på det enkelte menneskes personlige ansvarsfølelse. Kvalitet skabes bedst af forventningen om, at den enkelte gør sit bedste.

Når mennesket giver op, overlader det styringen til andre. Hvordan det går mig i livet, bliver de andres ansvar og forpligtelse. Jeg nøjes med at gøre vrøvl, hvis jeg ikke får, hvad der er min ret. Med den tankegang får vi et samfund af svageliggjorte, bange og usikre mennesker, der er blevet gjort afhængige af politik. Det har intet med tryghed at gøre. Tryghed i liberal forstand er at skabe rammerne for, at den enkelte har så frit rum til selv at agere, som muligt. Det betyder bl.a. at det tillægges grundlæggende betydning, at mennesker er i stand til at opretholde tilværelsen gennem en personlig arbejdsindtægt. Vilkårene for et blomstrende erhvervsliv og for lysten til at være selvstændig og iværksætter er i den henseende af afgørende betydning for velfærd for alle.

"Vi har sejret ad helvede til", sagde LO's Thomas Nielsen. Det har vi i den forstand, at vi har nået det, vi ønskede, fordelingsystemet skulle kunne: fordele økonomien så "få har for meget og færre for lidt." Det system burde nu kunne styres rent administrativt, så politikerne kunne gen-

vinde deres plads som politikere i stedet for som administratorer af ordninger.

Noget for noget?

Velfærd i liberal forstand kan ikke måles på omfanget af offentligt tildelte ydelser, ligesom velfærd ikke kan måles på samfundets evne til at detailregulere, kontrollere og overvåge, at alle har fået, hvad de mener, de har krav på. Hvis det alene er den politiske opgave at levere ensartede ydelser uden hensyn til nuanceret afvejning af lokale ønsker, hensyn og behov, har de folkevalgte overflødiggjort sig selv, og reduceret borgerne til kunder i en købmandsforretning med frit valg på alle hylder. Hermed er det lokale folkevalgte system gjort overflødig, for købmandsforretningen kan lige så godt ligge centralt i Bruxelles som i København, og amter og kommuner helt nedlægges.

Det er langt fra det ideal, der lå bag netop Venstres tanker ved systemskiftet i 1901, som byggede på, at menneskelig velfærd er et spørgsmål om, at hvert menneske føler, der stilles forventninger og krav til det, så det føler, det har en betydning, at det er der, kan komme til orde, og at det gør sin kreativitet gældende lokalt og nationalt. Derfor er det i høj grad et spørgsmål, om slagordet om "noget for noget" har ret meget med liberalisme at gøre. Liberalismen går ikke ud fra, at vi alene forventes at hjælpe til og yde noget til det fælles, når vi

er sikre på, at vi får noget for det. Tværtimod. I det hele taget går liberalismen ud på at værne om og passe på de værdier, herunder de landskabelige og miljømæssige, vi har fået overladt, og som vi skal videregive til vore efterkommere. Det hører ikke til liberalismen at lade hånt om værdier, eller at samfundet skal drives som en forretning. Argumenterne om, at amter og kommuner er blevet så overbebyrdede med opgaver og ydelsestildeling, at en ændret kommunalstruktur er nødvendig, holder ikke i en liberal optik, hvor det tværtimod er bydende nødvendigt at gå ydelsernes og opgavernes antal og omfang igennem med en tættekam, så ikke de mange får, hvad de svageste så må undvære.

Velfærd i liberal forstand er forventningen om, at hvert menneske føler sig tilskyndet til at være med i den demokratiske proces, har lyst til og kan påvirke den. Et liberalt styres fornemste opgave er derfor til stadighed at appellere til den åbne og løbende dialog om, hvordan samfundet skal udvikle sig.

- Derfor skal liberale politikere ikke barikadere sig bag spindoktorer og pressefolk. Liberale bør ikke være bange for sit folkelige bagland.

- Derfor skal det liberale styre også værne om de decentrale folkevalgte organer, som er forudsætningen for, at det enkelte menneske oplever folkestyret tæt på i sin hverdag.

Venstres landsmøde 2003

Landsmøde 2003 var et af de bedre og vil især blive husket for en åbenhjertig diskussion om strukturreformen.

Cirka 1.800 delegerede og gæster havde fundet vej til Herning Messecenter, hvor Venstres formand, statsminister Anders Fogh Rasmussen, lørdag den 8. november 2003 kl. 9.30 åbnede landsmødet.

Det var en veloplagt formand, der i sin åbningstale gennemgik regeringens resultater og takkede regeringens ministre, Venstres folketingsgruppe og organisation for det store arbejde, der havde gjort resultaterne mulige.

Om eftermiddagen var strukturreformen til debat.

Formanden havde allerede i sin åbningstale tilkendegivet, at han så frem til en debat, der tog sit udgangspunkt i borgernes behov. Med Connie Hedegaard som skarp ordstyrer stillede gruppeformand Erik Larsen, indenrigs- og sund-

hedsminister Lars Løkke Rasmussen, formanden for Amtsrådsforeningen, Kristian Ebbensgaard og for-

manden for Kommunernes Landsforening, Eigil W. Rasmussen, op til paneldebatten. Amts- og kommunal-

Thor Pedersen forstod at underholde forsamlingen.

politikere var flittige brugere af to talerpulte i salen. Der var bred enighed om, at samarbejde om den "bedste" løsning, men det lykkedes ikke i løbet af eftermiddagen, at nå til enighed om, hvilken løsning der er bedst for borgerne.

Lørdagen sluttede med den traditionelle aftenfest med over 1.100 deltagere. Det var en festlig aften, og det var ikke på grund af manglende publikum, at "Musikmaskinen" pakkede sammen og baren lukkede kl. 2.00.

Søndag startede programmet kl. 8.30 med gudstjeneste i Sct. Johannes Kirke og en time senere blev landsmødet genoptaget.

Rikke Højrup Jakobsen, næstformand i 11. kreds, København, oplevede Venstres landsmøde for første gang.

Om landsmødet siger hun: "Det er lidt for traditionelt. Der er meget korri-

dorsnak uden for salen - der er dér det foregår. Det er rart, at der gives plads til andre meninger. Aftenfesten var et frisk pust; folk gør virkelig noget ud af sig selv - og festen."

Landsmødet 2003 får en smiley!

Af Jens Frimand

...fortsat fra forsiden

Større kommuner - og tættere på borgerne

Af kommunaldirektør Kurt E. Christoffersen

hold til en række administrative og faglige funktioner, hvor der stilles krav om ekspertviden. Derfor vil det være fornuftigt at gøre kommunerne en del større end i dag.

Store kommuner er faktisk bedre til at servicere borgerne end de små. De begår færre fejl, har bedre

uddannede medarbejdere og er bedre til at efterleve ny lovgivning. Det bekræfter en helt ny undersøgelse fra Aarhus Universitet. Undersøgelsen fokuserer på kommunernes varetagelse af en bred vifte af opgaver, og konklusionen er, at de store kommuner på samtlige områder leverer højere

kvalitet end de mindre kommuner.

På stort set alle offentlige serviceområder kræves bedre og mere ens service-tilbud. Velfærden, det høje uddannelsesniveaue og den stigende pendling betyder nemlig også, at borgerne fremover vil lægge større vægt på valgfrihed og kvalitet. Derfor må vi også fremover forvente endnu større krav til kommunernes faglige og økonomiske bæredygtighed.

Også på amtsområdet er

der behov for større enheder. Det vil – alt andet lige – føre til, at en række opgaver kommer længere væk i forhold til borgerne. Derfor vil det lokale demokrati kunne styrkes væsentligt, hvis kommunerne bliver tilstrækkeligt bæredygtige til at kunne overtage de fleste af de nuværende amtsopgaver.

Ud til borgerne

Vi skal ikke se de nye kommuner som forstørrede kopier af nutidens kommuner.

Fremover vil ny teknologi betyde, at kommunerne kan yde en mere fleksibel og billigere service ved at komme nærmere borgerne, end de er i dag.

Borgerne vil få tilbudt selvbetjening på nettet indenfor alle administrative områder. Den nye teknologi gør det også naturligt at oprette servicekontorer/kvikskranker meget decentralt, f.eks. i kommuner med stor geografisk afstand, hvor sådanne centre kan indrettes i butikcentre, fritids- og bib-

liotekscentre eller trafikknudepunkter. Hertil kommer, at også administrative medarbejdere vil kunne komme ud til borgerne, især til ældre og handicappede, men også til travle erhvervsaktive, når de har behov for det.

Selv om kommunerne kommer til at dække væsentlig større områder, kan afstanden til kommunens ydelser altså både psykologisk og faktisk blive meget kortere.

...fortsat fra forsiden

En fælles region og én indgang til offentlig service

Af overborgmester Jens Kramer Mikkelsen

for samarbejdet i Øresunds-komiteen ét sted - hos Region Skåne. På den danske side er dette ansvar delt mellem 8 forskellige amter og kommuner. Det må kunne gøres bedre.

Stort set hele Sjælland er allerede i dag et sammenhængende arbejdskraftområde. Stadig flere arbejder i en anden kommune, end de bor i, og pendlingsafstandene vokser. Den udvikling fortsætter og pendlingen fra Vestsjællands og Storstrøms amter til HUR-området mere end fordobles frem til 2020. En fremtids-

sikret struktur skal derfor omfatte hele Østdanmark.

En af udfordringerne for at styrke Sjælland i konkurrencen er, at skabe et bedre sammenhængende trafiksystem på Sjælland, som gør, at det bliver lige attraktivt for virksomhederne at placere sig i Kalundborg, Korsør eller Køge. Der er en grund til, at virksomheder som NOVO har valgt at lokalisere sig i København, i Gladsaxe, i Ballerup og i Kalundborg. Bedre mulighed for pendling giver ganske enkelt adgang til flere potentielle

medarbejdere. På den måde er hele Sjælland med til at sikre regionens internationale konkurrenceevne, og fortsat sikre, at Danmark er toneangivende indenfor innovative videnserhverv.

Jeg hørte for nylig Alf Duch, som er koncerndirektøren for Danisco sige:

“Man skal ville væksten. Det kræver politisk beslutningskraft at sikre fremtidens vækst. Det skal ske samlet i hele Østdanmark og Øresund. Danmark er for lille til en øst-vest konflikt og Sjælland er alt for lille til en nord-syd konflikt.”

Det synspunkt, er jeg meget enig i. Den anden udfordring er at sikre borgerne én indgang til den offentlige sektor. Alt for tit bliver men-

nesker med brug for hjælp og rådgivning sendt fra Herodes til Pilatus, fordi opgaverne er delt mellem myndighederne. Især de svageste grupper i samfundet kommer i klemme mellem systemerne. Det er ikke acceptabelt. Den offentlige sektor skal hænge sammen og tage udgangspunkt i borgernes behov.

I København har vi besluttet at oprette fire lokale servicecentre næste år, hvor borgerne kan komme ind fra gaden og på stedet få løst langt de fleste af de problemer, de kommer med. Vi har tilbudt regeringen også at varetage pas- og kørekortadministrationen herfra.

Regeringens strukturkommission kommer omkring årsskiftet med sine

analyser og konkrete bud på hvilke krav, fremtiden stiller til kommunerne og til det regionale samarbejde.

Jeg er overbevist om, at vi her vil finde frugtbare idéer til udviklingen af vores region. Derfor er tiden nu til at drøfte visioner og principper - ikke til at kortslutte processen med at diskutere detaljer om den konkrete opgavefordeling og kommunegrænser.

Uanset grænserne fra kommunalreformen i 1970, bliver Østdanmark i disse år langsomt, men sikkert et fællesskab: Et fælles bolig- og arbejdsmarked, og en fælles, specialiseret sygehusregion. Denne udvikling drives hverken af kommuner eller amter, men af de borgere og virksomhe-

der, der med deres daglige beslutninger og valg skaber stadig større integration.

Derfor er jeg en helhjerteret tilhænger af en robust, fremtidssikret strukturreform. En reform, der fjerner barrierer, styrker hele Østdanmarks udvikling og giver borgerne flere handlemuligheder.

Det kan meget vel betyde, at Københavns Kommune mister nogle af sine nuværende opgaver – til staten eller til en fælles region. Hvis det betyder, at opgaverne løses bedre, skal jeg ikke stille mig i vejen for det. Jeg har heller ingen ambitioner om at udvide Københavns Kommune. Den nuværende størrelse er overskuelig for borgerne – og en passende størrelse for Danmarks Hovedstad.

Fare, fare krigsmand..!

Af Jesper Bach, borgmester (V) Værløse

indbyggere? Hvem skal lægges sammen med hvem, og hvor skal stregerne slås?

Det er selvfølgelig ikke underligt, at debatten fokuserer på disse forhold, for det er i de synlige, praktiske og politiske knudepunkter, borgernes interesser ligger. Opgavedelingen mellem stat, amt og kommune er naturligvis vigtig for den fremtidige struktur, men har ikke på samme måde borgernes interesse.

Men bag disse problemstillinger gemmer der sig en række forhold knyttet til begrebet ”borgeren i centrum”. Disse bliver formentlig slet ikke behandlet i kommissionen rapport, men har alligevel betydning for den legitimitet og opbakning, en kommunalreform vil få.

”Usynlige grænser”

Statsministeren har fornyelig tilkendegivet, at det nok vil være kloget at begynde

at overveje hvilke kommuner, der frivilligt har en interesse i at blive lagt sammen. Det er mit indtryk, at denne udmelding har været med til at starte en masse politiske sonderinger og ”følen på tænder” rundt omkring i det ganske land. Samtidig skal der manøvreres således, at man så vidt muligt undgår en tvangssammenlægning med en ikke ønsket partner.

Manøvrerne minder om, hvad der skete til afdansningsballerne i min ungdom. I dagens situation er det blodig alvor. For hvis der bliver tvangssammenlagt for mange kommuner på en måde, som slet ikke passer i borgernes øjne, så er der risiko for en situation, hvor de gamle kommunegrænser bibeholdes som usynlige streger på landkortet.

Vi er mange, der af bitter erfaring ved, hvor dyrt det kan være, når der går for mange usynlige grænser i kommunen.

Efter min opfattelse er det vigtigt, at de nye stor-kommuner får en så høj grad af sammenhængende infrastruktur som muligt. Endvidere bør de oprindelige kommuners bycentre indgå i et fornuftigt samspil med hinanden, ligesom der også overordnet f.eks. må ses på udvikling af handels-, kultur- og sportslivet.

En anden forudsætning for et heldigt udfald af en kommunalreform knytter sig til det gamle ordsprog om at ”Lige børn leger bedst”. I praksis betyder det, at det vil være mest hensigtsmæssigt, hvis de kommuner, der lægges sammen, har nogenlunde identisk befolkningssammensætning i henseende til sociale- og økonomiske forhold, politisk orientering med videre. Problemstillingen her er formentlig mest aktuel, hvor en bykommune skal lægges sammen med en landkommune.

Det er naturligvis umu-

ligt for en strukturkommission at tage højde for disse forhold. Det er noget, vi politikere skal have lejlighed til at gøre, således at de nye kommuner får den størst mulige opbakning i befolkningen. Jeg ser de forskellige tilkendegivelser om, at frivillige sammenlægninger kan komme på tale som den bedste måde at sikre disse politiske hensyn.

Økonomiske forhold.

Der er dog en betydelig barriere for konkrete forhandlinger om sammenlægning af kommunerne imellem. Det er økonomien. Vi ved nemlig endnu intet om de økonomiske forudsætninger i forbindelse med reformen. Det er ellers ganske vigtigt, for også spørgsmålet om skatteprocenter har borgernes interesser. Lægges en kommune med lav skatteprocent sammen med en, der har en meget høj, vil det efter min opfattelse give anledning til alvorlige problemer i forhold til borgerne. Tilsvarende gælder i forhold til kommuner med stor gæld over for en med en meget lille gæld, og hvad med de kommuner som har en stor kassebeholdning?

Problemet er dog størst,

der hvor der eksisterer et misforhold mellem serviceniveau, gældsætning og finansieringsbehov i en kommune, at der må sikres kompensation i forbindelse med sammenlægningen. I modsat fald mister den nye storkommune sin legitimitet i forhold til borgerne fra kommunen med en bedre finansiel status. For de vil med god ret kunne spørge: ”Hvorfor i alverden skal vi betale for de andres overforbrug?”

Derfor skal der skabes mulighed for en økonomisk kompensation i situationer, hvor der er en åbenlys forskel i den finansielle status og i skat/ service. Det skal indarbejdes i den kommende reform af kommunestyret og udligningssystemet, og således at de gældsplagede kommuner bliver renset for denne gæld.

Gives der ikke denne mulighed for økonomisk kompensation, vil borgerne i de kommuner, der bliver tvangssammenlagt med en ”umage” partner, med rette kunne opfatte kommunalreformen som virkeliggørelsen af sidste strofe i den gamle sangleg: Den Sorte Gryde: ”Og tredje gang så tager vi ham, og putter ham i gryden”.

Skal vi have 3, 5 eller 7 store amter? Skal kommunernes fremtidige størrelse være 30.000 eller 50.000

Mere kvalitet – bedre brug af borgernes penge

Kristian Jensen, finanspolitisk ordfører og formand for arbejdsgruppen om offentlig privat samspil

folketingsgruppen, som skulle gennemarbejde området for at se på, hvordan vi bedre fremmer offentligt, privat samspil. Vores rapport ligger nu klar til inspiration og debat i både kommuner, amter og ministerier.

Få formelle begrænsninger

En af de slående konklusioner, som vi møder igen og igen er, at der ikke er særligt mange formelle begrænsninger for udbud og øget konkurrence. Den største forhindring ligger mellem ørene på de personer, som enten skal beslutte et udbud eller gennemføre udbudet i praksis. Derfor er det nødvendigt med en fornyet indsats for at ændre opfattelsen af udbud og udlicitering. Blandt andet skal vi være langt bedre til at inddrage de offentligt ansatte i processen på et tidligere tidspunkt, så der ikke dannes sig myter om de politiske hensigter.

Selv om en stor del af effektiviseringsmulighederne ligger i kommuner og amter, så har vi foreslået en lang række konkrete statslige opgaver, hvor vi i højere grad skal involvere private i løsningen af opgaverne. Det er nemlig vigtigt, at staten går foran med et godt eksempel og vi må blot konstatere at udliciteringsgraden i staten ikke er steget under denne regering.

Blandt vores forslag til at fremme øget offentligt, privat samspil er et forslag om at oprette et "Institut for kvalitetsvurdering og ressourceudnyttelse". Meningen er, at skabe en troværdig og uafhængig instans, som kan vurdere kommuner, amter og offentlige myndigheder på tværs og påpege gode og dårlige måder, at løse opgaverne på. Institutet skal være med til at pege på effektive måder at bruge borgernes penge på og fremme det offentligt, private samspil.

Politisk vilje

Endelig skal vi også være klar til at se kritisk på de regler vi selv har indført og sikre, at vores ønsker om at skabe konkurrence virkelig fremmer og ikke hæmmer udviklingen.

Venstre skal være borgernes garant for, at deres skattepenge bliver brugt effektivt og med mest mulig kvalitet. Derfor skal vi have brudt op på den nuværende tendens til alene at fremhæve negative eksempler og fejlslagne udbud. Det kræver en politisk vilje, og det kræver et sagligt grundlag. Vi håber fra arbejdsgruppens side, at vi har været med til at levere grundlaget. Nu er det op til Venstre tillidsfolk i kommuner, amt og stat, at levere den politiske vilje.

Tænk nyt, tænk stort, tænk i overlevelse

Af Michael Svane, ordførende direktør, Dansk Transport og Logistik

Forandringer kan være forfærdelige. Forandringer kan også være fantastiske og åbne nye muligheder. Alt efter hvilken indstilling, man har til forandringer. At forandringer er en uundgåelig del af tilværelsen, fremgår klart af dr. Spencer Johnsons lille fabel "Hvem har flyttet min ost?". En lille fortælling om at leve med forandringer og ikke mindst forstå forandringernes væsen.

Den lille fabel er god at blive klog på i en verden, som i stigende grad styres af kravet til forandringer. Alle stiller nye krav til omverdenen. Alle vil have del i den voksende mængde af samfundsgoder. Det kender vi alt til i transporterhvervet, hvor vi hele tiden skal finde nye løsninger og nye transportmuligheder. Udviklingen går så stærkt, at ingen i vores erhverv kan tillade sig at vente på, hvad der sker omkring os.

Ikke kun transporterhvervet, men hele samfundet er underlagt krav om at hele tiden at forny sig. Man kan ikke nøjes med at følge med. Man må selv tage et initiativ. Nye og bedre muligheder skal undersøges. Også om gamle rutiner skal erstattes af mere fleksibilitet og større effektivitet.

En oplagt mulighed for

udvikling er at sætte fart på planerne om et tættere samspil mellem den offentlige og den private sektor. En arbejdsgruppe under Venstre har peget på en række oplagte muligheder, og jeg kan love, at udviklingen inden for et par af områderne aktivt vil blive fulgt med særlig interesse af transporterhvervet.

Uvildig kontrolinstans

Det gælder ikke mindst planerne om at omdanne Statens Bilinspektion til et statsligt aktieselskab. Der kan være flere modeller, som kan komme i betragtning. I DTL har vi ikke nødvendigvis lagt os fast på en bestemt model, men der er inspiration af hente fra blandt andre vore nabolande Sverige og Tyskland. Afgørende er, at vi kan fastholde en entydig og uvildig kontrolindsats, der sikrer, at kvaliteten af synene er i orden.

DTL har således intet imod at privatisere dele af synsforretningen. Det vil være en klar fordel for brugerne af synshallerne, at de ved omsyn får mulighed for at benytte private bilværksteder.

Det vil også være en betydelig lettelse for brugerne, hvis nummerplader kan udleveres samme sted, som bilen synes - i Statens Bilinspektion. Det nuværende bureaukratiske system med syn og udlevering af nummerplader hvert sit sted er ude af trit med enhver form for sund fornuft. Der er både penge og ressourcer at spare ved at gøre forretningsgangen lettere for kunderne.

Kørsel med militært ud-

styr er en anden oplagt mulighed for at udnytte fordelene fra det private erhvervsliv. Allerede i dag udføres nogle af disse opgaver af private transportvirksomheder, som har den fordel, at de råder over professionelle chauffører, der har stor rutine i at udføre vanskelige kørselsopgaver.

Vi ser gerne, at blokvojnstransporter m.v. udbydes til private virksomheder, som både har det nyeste og bedste materiel. Her er der efter DTLs opfattelse rigtig gode muligheder for et effektivt og trafikikkert alternativ til, at forsvaret fastholder kørslen i egne rækker.

Der skal tænkes nyt og stort

I DTL er vi positivt indstillet på at igangsætte forandringer. Om det sker gennem privatisering, udlicitering eller gennem et offentligt og privat samspil er underordnet. Målet for alle må være, at en given ydelse har den højeste mulige kvalitet og fås til den rigtige pris.

Det kan være farligt at sætte lighedstegn mellem privatisering og effektivisering. Privatisering er langt fra altid den rigtige løsning. Endnu mere farligt er det at undlade at tænke i fremtid. Hvis der ikke tænkes nyt og stort, bliver vi overhalet inden om. Og så er det for sent at tænke i overlevelse.

I DTL er vi positive – ja velfornøjede med tankerne fra arbejdsgruppen. Vi vil være endnu mere begejstret, når forslagene er udført i praksis.

Danmark har nu i snart 2 år haft en borgerlig, liberal regering og i over halvdelen af landets kommuner sidder der en borgmester med medlemskort til Venstre. Alligevel er der sket forbløffende lidt i retning af at sikre en effektiv udnyttelse af borgernes penge gennem øget offentligt privat samarbejde. Alt for få kommuner, amter og ministerier har gjort en øget indsats for at skabe udbud og konkurrenceudsætte den offentlige sektor.

Hvis vi skal sikre en sund offentlig økonomi, fastholde skattestoppet og levere en borgerservice i høj kvalitet, så er det nødvendigt, at vi i langt højere grad tør gå nye veje og etablere nye samarbejdsformer mellem privat og offentlige myndigheder.

Det var i korte træk baggrunden for at Venstres folketingsgruppe i februar nedsatte en arbejdsgruppe med repræsentanter fra kommuner, amter, VU og

INVITATION TIL VENSTRES MEDLEMMER:

**Venstre skal have nyt principprogram
vi lægger op til debat med**

**fremtidsforsker, forfatter og debattør
Martin Ågerup
Fremtidens liberale udfordringer**

**Torsdag den 15. januar 2004 kl. 19.30
I Byggeriets Hus, Godthåbsvej 33**

Hvis du har spørgsmål kan du kontakte
Rikke Hvilshøj tlf. 33 37 45 11 (arb.)
Søren Thuesen Pedersen tlf. 30 75 44 86 (privat)

Hold jer fra politisk outsourcing!

Af Arne Pedersen, adm. direktør, ISS Danmark A/S

Denne udmelding kunne være fristende, når man ser, hvordan udlicitering og outsourcing er forløbet i kommuner, hvor debatten har været hård og de politiske målsætninger skarpt trukket op! Det nytter derfor heller ikke at opremse nye udliciteringsområder, hvis vi ikke får skabt et ordentligt arbejdsgrundlag for fremtidens "outsourcinger" og udliciteringer!

Bestilleren af en opgave skal have tillid til at opgaverne kan løses uden at det giver problemer. Bestilleren skal også have gjort op med sig selv – om der er tilstrækkelig politisk konsensus i overdragelsen af en opgave til en privat leverandør. Hvis sagen stadig er en politisk varm kartoffel – selv efter en flertalsbeslutning – skal de private holde sig væk! Der er dømt fiasko på forhånd! Vi

– og andre – ved det af bitter erfaring.

Derfor skal holdningerne til en outsourcing baseres på en høj grad af enighed i kommunalbestyrelsen. Eller i det mindste med en respekt for den flertalsbestemmelse, der er truffet i kommunalbestyrelsen. Herefter skal forvaltningen tage over – og sikre det daglige samarbejde. Politikerne bør ikke længere diskutere, så tvivl om aftalen, og gå i detaljer. Alligevel sker det desværre ofte, fordi debatten har skruet sig op (eller ned) på et niveau, hvor politikerne føler de MÅ blande sig.

Hvad kan udliciteres?

I princippet kan alle områder udliciteres – så længe bestilleren fastholder sit ansvar for at bestemme kvalitetsniveauet og indgår i et nært samarbejde med leverandøren/partneren.

Visse områder kræver dog kompetencer, som det umiddelbart kan være svært at opdrive hos en privat virksomhed. ISS har f.eks. sagt nej tak til at drive asylcentre i Danmark – fordi vi kun har viden og kompetence, der dækker ca. 40% af asylområdet.

Af principielle og strate-

giske årsager viger ISS bl.a. tilbage fra at begive sig ud i nye udliciteringsområder, hvis de vurderes som værende meget følsomme – politisk og medicemæssigt. Når følelser og en uafklaret politisk debat tager over godt hjulpet af medierne – er det nærmest umuligt at opnå en saglig og seriøs behandling. Sådan er den politiske hverdag måske, men sådan er hverdagen ikke for alle os andre.

Professor Niels Åkerstrøm fra Handelshøjskolen i København kalder "det politiske" for regulær gift for erhvervsvirksomhederne, der går ind på de følsomme udliciteringsområder. Han er af den mening, at selve det driftsmæssige i aftalerne med de offentlige kunder fungerer fint, men så snart den gældende og igangværende aftale gøres til en politisk sag, bliver det til en giftpille! Det bør da være tankevækkende for både udbydere og byder i udliciteringssager!

ISS har gjort op med den bevidstløse prisfokusering – som, for blot få år siden, gav store ridser i lakken i både arbejdsmiljøet, kvaliteten og vores egen indtjening. Vi har erkendt vores rolle i de dårlige eksempler, men venter stadig på at se og høre politikernes erkendelse af deres rolle og ansvar for de dårlige sager. Hvis man alene går efter billigste pris – så får man også udvandet kvaliteten. Hvis man så erkender, at serviceniveauet på et givent område er for højt i forhold til kommunens økonomiske situation – og i øvrigt husker at meddele borgerne det, så kan der sagtens leveres discountløsninger. Men jeg har endnu aldrig oplevet en kommune, der fortalte borgerne, at nu fik de en lidt ringere løsning, som til gengæld sparede kommunen for en del penge!

ISS har, som et yderligere element i vores samarbejdsstrategi med "det offentlige", besluttet, at der skal være en langt højere grad af "fælles ansvar" i de aftaler, der indgås fremover. Det fælles ansvar fratager naturligvis ikke leverandøren for sit ansvar, men der skal være et fælles mål og en fælles indsats for at få både samarbejdet og

leverancerne til at fungere. ISS er ikke ude på at komme "let til fadet". Vi skal heller ikke behandles med fløjlschandsker eller have særbehandling osv. osv.

De gode kommuneeksempler findes heldigvis i stort antal – og de bedste eksempler findes blandt de kommuner, hvor samarbejdet har stået på i mange år – hvor man er blevet indarbejdet og har fundet det rigtige niveau. Kommunens forvaltning har styr på aftalen, de vurderer den løbende, gennemfører en fornuftig kontrol, udfor-drer leverandøren og samarbejdspartneren – men altid ud fra et fælles tillidsforhold. Hvis inputtet er mistillid bliver output'et aldrig tillid! Og sidst, men absolut ikke mindst, findes de bedste eksempler – jeg tør næsten ikke sige det – hvor det udliciterede område ikke er på den politiske dagsorden hele tiden.

Den sunde udlicitering

Hvis jeg skal fremhæve et godt og positivt eksempel, vil jeg vælge ét udenfor den kommunale sektor, hvor ISS og Hørsholm Sygehus har indgået et omfattende partnersamarbejde om løsningen af næsten alle ikke-kliniske serviceopgaver. Jeg citerer nogle linier fra direktøren på Hørsholm Sygehus, Torben Knudsen, der i et brev til Udliciteringsrådet bl.a. skriver:

"Samarbejdet er udsprunget af et ønske om UDVIKLING af området (såvel fagligt som økonomisk) og er derfor ikke et ensidigt spareprojekt, således som det desværre er tilfældet for de fleste udliciteringer. Ligeledes har samarbejdet fra starten været tænkt som et partnerskab med vægt på fælles ansvar og fælles værdier frem for på kontrakt og kontrol.

Partnerskabet har nu fungeret i 1 1/2 år til begge

parters fulde tilfredshed. Set fra Hørsholm Sygehus side har vi fået adgang til en ledelses- og udviklingskraft på området, som vi ikke ville have haft mulighed for at etablere i eget (eller amts-) regi. Samtidig løser ISS opgaven væsentlig billigere end det offentlige gjorde tidligere – vel at mærke uden at vores servicemedarbejdere lønæssigt er stillet ringere, end de ville have været, såfremt de var fortsat som offentligt ansatte."

Så det kan altså lade sig gøre. Og masser af gode samarbejdsrelationer til kommuner og amter viser det også. Så måske skulle overskriften alligevel ikke være "Hold jer fra politisk outsourcing" – men snarere "Outsourcing og udlicitering – på den KONSTRUKTIVE måde!"

Og så er der næsten ingen grænser for, hvad der kan samarbejdes omkring.

21 områder, hvor mere offentligt og privat samspil er mulig:

- 1) Fangetransport
- 2) Rigsarkivet
- 3) Museer
- 4) Pasudstedelse
- 5) Kørekortudstedelse
- 6) Arbejdsformidling
- 7) Statskonsulenttjenesten
- 8) Danmarks Jordbrugsforskning
- 9) Danmarks Veterinærinstitut
- 10) Statens Skadedyrslaboratorium
- 11) Danmarks Fiskeriundersøgelser
- 12) Fødevarerøkonomisk Institut
- 13) Yderligere udlicitering af togdrift
- 14) Statens Seruminstitut
- 15) Drift af universiteter
- 16) Slots- og Ejendomsstyrelsen
- 17) Transport af militært udstyr
- 18) Vedligeholdelse og drift af kaserner
- 19) Statens Bilinspektion
- 20) Tinglysning
- 21) Fængsler

Duel mellem Frank Jensen (A) og Jens Rohde (V)

torsdag den 27. november 2003, kl. 19.00

Offentligt møde i Medborgerhuset Pilegården, Brønshøjvej 17, Brønshøj arrangeret i samarbejde mellem Socialdemokraterne i Brønshøj-Husum og Venstre i Vanløse - Brønshøj. Ordstyrer journalist Morten Jacobsen. Emner: Den aktuelle landspolitiske situation.

EU er en udfordring for dansk folkestyre

Af Mogens Vad, kandidat til Europa-Parlamentet for Venstre.

Flere og flere love, der vedtages af Folketinget, er enten lavet i EU eller bliver til efter påvirkning fra EU. Det viser en netop udkommet slutrapport fra Magtudredningen, som har analyseret det danske folkestyre her og nu. At der i EU træffes flere vidtrækkende beslutninger med betydning for Danmark, er der i og for sig ikke noget nyt i.

Sådan er udviklingen gået

siden Danmark meldte sig ind i EF i 1972 - og den er intensiveret efter, at vælgerne ved diverse folkeafstemninger traf den rigtige beslutning at afgive politisk suverænitet til EU. Rapporten vurderer samtidig, at på trods af, at et flertal af befolkningen er enig i de politiske perspektiver for et forenet Europa, så føler man sig samtidig længere og længere fra beslutningerne i Bruxelles. Beslutninger som danskerne ikke mener, at de kan påvirke. Det mener Magtudredningen - med rette - er et demokratisk problem. Hvis EU har fået så megen magt, da er det egentlig underligt, at befolkningen ikke er mere optaget af at stemme til Europa-Parlamentet. Godt halvdelen dvs. 50,5 pct. af de stemmeberettigede vælgere fandt det i 1999 umagen værd at

afgive deres stemme. Mange vælgers dilemma er, at de på den ene side føler sig fremmedgjorte overfor beslutningsprocessen i Bruxelles, men på den anden side ikke orker, gider eller vil stemme om deres repræsentanter i Europa-Parlamentet.

Ukendt politisk dagsorden

Som ny kandidat til Europa-Parlamentet er det ikke nogen opmuntrende situation. Det er sjovere at møde begejstrede vælgere, som følger med og ved, hvad der foregår i Europa-Parlamentet og hele tiden giver deres besyv med. Det er dog de allerfærreste, men jeg brokker mig ikke, for jeg forstår dem faktisk godt. Det gør dog opgaven med, at nå ud til vælgerne med sine politiske budskaber mere udfordrende. Hvor

andre politikere kan nøjes med at tale ud fra en politisk dagsorden, som er kendt af de fleste: Det kunne fx være spørgsmål om lavere skat, højere hastighedsbegrænsninger på motorvejen eller flere penge til skoler og hospitalerne, ja, så har mange meldt sig ud af de EU-politiske diskussioner, allerede før de er begyndt. Især fordi der ikke er et fælleseuropæisk offentligt rum, hvor alle europæere diskuterer politik. Politiske diskussioner i mediernes tygger stoffet for vælgerne og sætter tingene på spidser med argumenter for eller imod et forslag. Tilværelsen som kandidat til Europa-Parlamentet kan dermed let få karakter af folkeoplysende foredragsvirksomhed over, hvad der egentlig foregår i EU. Det skal ses i sammenligning med, hvis man som kandi-

dat til folketinget mødte vælgere, men hvor alle, der har set den sidste nyhedsudsendelse, er med på, hvad der er på den politiske dagsorden, og har rimelig let ved at forholde sig til det.

Ikke et "Mickey Mouse-parlament"

Det er faktisk først, når EU-lovgivning skal vedtages i folketinget og behandles i Europaudvalget, eller når nogen kommer i klemme, at EU-politik får mediernes og vælgerne opmærksomhed. Altså når man lige ser bort fra regeringskonferencer og traktatændringer. Sidstnævnte giver jo vælgerne mulighed for at tage stilling til EU på ja-eller-nej-basis. Det er jo såre enkelt. Det er formentlig også baggrunden for at netop folkeafstemningerne faktisk har stor stemmedeltagelse.

Måske kan en tredjedel af folketingets love påvirkes

af EU. I en ottendedel af lovgivningen indgår elementer, hvor Danmark er "kontraktligt" forpligtet til at efterleve den fælles EU-lovgivning, og derfor bør vi alle tænke os mere om, hvem vi i Danmark sender til Bruxelles for at overvåge og påvirke lovgivningen. Såfremt Konventets forslag til en ny traktat bliver vedtaget, vil EU-parlamentet få indflydelse på al EU-lovgivning undtagen skat og udenrigspolitik. Ikke at Danmark afgiver mere suverænitet på disse områder - Parlamentet får bare medindflydelse på sagsområder som Rådet har i dag.

Herefter bør al snak om at Europa-Parlamentet skulle være et "Mickey Mouse-Parlament" slutte. Derfor bør flere danskerne overveje at stemme ved valget til Europa-Parlamentet søndag den 13. juni 2004.

Frygt, trusler, sult og død - dagligdag i Mugabes Zimbabwe

Af Ellen Trane Nørby, EP-kandidat og præsident for LYMEC - Liberale Ungdomsorganisation i Europa.

danske presse, så er problemerne ikke forsvundet. Snarere tværtimod.

Situation i Zimbabwe forværres dag for dag. Indbyggerne mangler alt. Børn fratages deres muligheder for at udvikle sig, ud-danne sig og vokse op. Folk sulter og nægtes udrejse fra landet. Landmænd fordrives fra deres ejendomme. Oppositionens politikere lever i en

daglig frygt for deres liv, og deres familiers ve og vel.

I sidste uge forsvandt 4 parlamentsmedlemmer fra oppositionen sporløst. Om få uger afsiges der med stor sandsynlighed dødsdom over oppositionens leder Morgan Tsvangirai.

Den 22. - 26. oktober var jeg udsendt som Venstres delegerede til Liberal Internationals kongres i Dakar i Senegal. Liberal International er den ver-

densomspændende liberale organisation som Venstre er medlem af. I forbindelse med kongressen tog jeg initiativ til et møde med David Coltart fra Zimbabwe. David er menneskerettighedssagfører og har siden parlamentsvalget i 2002 siddet i parlamentet for Morgan Tsvangirais demokratiske parti MDC. MDC vandt valget, men gennem svindel sikrede Mugabe sig endnu en periode på posten. MDC har derfor udnævnt en skyggeregering, bestående af sorte såvel som hvide demokrater og menneskerettighedsforkæmper. David Coltart er skygge justitsminister.

Jeg tog initiativ til mødet fordi jeg gerne ville opdateres på situation i Zimbabwe, men også fordi det har forarget mig, at den franske og italienske regering de sidste par måneder har forsøgt at legitimere Mugabes diktatur og har overtrådt EU-beslutningen om at nægte Mugabe og hans ministre deltagelse i europæiske konferencer, såvel som indrejse i EU.

Underkendelse af EU

Det er ikke bare en underkendelse af en EU-beslutning, når Frankrig og Italien beslutter at give Mugabe en statsvelkomst, det er en klar mangel på respekt for menneskerettigheder, demokrati og alle de, som har mistet livet i kampen mod Mugabe og kampen for demokrati i Zimbabwe.

Inflationen i Zimbabwe er for øjeblikket 465 %. Produktionen i landet er gået i stå. Store dele af produktionsapparatet ødelagt. I 2004 forventes en omfattende hungersnød. Noget som ikke burde være muligt, når man ved, at Zimbabwe er et frodigt land, som tidligere bar navnet; Afrikas kornkammer. Zimbabwe har de seneste 6 år haft en negativ vækst. Til sammenligning har nabolandet Mozambique trods enorme og ødelæggende oversvømmelser og sin position blandt verdens 20 fattigste lande, haft en vækst på 14 %.

Men hvorfor er det så interessant hvad der sker så langt borte som Zimbabwe? Ikke mindst er det frygteligt at se, alle de forfærdigheder én mands diktatur har påført en hel befolkning. Men det som er mere bekymrende er, at blandt andet Frankrig og Italiens legitimering af Mugabe har sat gang i en bølge, hvor en lang række andre afrikanske lande ikke længere kan se, hvorfor man skal re-

spektere menneskerettighederne - der sker jo alligevel ikke noget! Det er en farlig tendens og noget, som kan være med til at underminere reformer og udvikling i Afrika. Som Liberale og som demokrater er vi nødt til at sige skarpt fra overfor Mugabes diktatur, men vi er også nødt til at sige fra overfor de lande som forværrer situationen, ikke bare for Zimbabwes befolkning, men også underminerer respekten for universelle menneskerettigheder og aftaler.

Sandsynlig dødsdom

Om få uger afsiges der med al sandsynlighed dødsdom over MDCs leder Morgan Tsvangirai fordi han har turdet tale mod Mugabes diktatur. Han har ikke fået en retfærdig retssag, og han har de sidste par år været nægtet udrejse fra Zimbabwe, og har fået frataget sit pas. Internationalt pres og støtte til oppositionens kamp mod Mugabe er en lille hjælp sammenlignet med den store indsats som MDC har lagt for dagen. Listen af dræbte og forsvundne, herunder et håndfuld danskere, bliver længere dag for dag. Vores indsats er lille, men den har stor betydning.

Hvis vi som Liberale ønsker at være med til at sikre en fremtid i Zimbabwe - og resten af afrika - så er vi nødt til at sige fra nu!

Mugabes Zimbabwe tegner sig stadig som en sort plet på landkortet. Selv om vi i længere tid ikke har hørt meget til landet i den

MEGET BEDRE SERVICE

Fordi dine behov er de vigtigste

Vesterbrogade 118 A
1620 København V
Tlf. 70 25 25 11 · Fax 70 25 25 12
Mobil 22 40 11 60
E-mail: mbs@mbservicekbh.dk

- ◆ Daglig rengøring
- ◆ Hovedrengøring
- ◆ Erhvervsrengøring
- ◆ Opvaskeentreprise
- ◆ Graffitirens

Vi har været for ringe!

Af Karsten Madsen, Kandidat for Venstre til Europa-Parlamentet.

Det er værd at notere sig det dundrende svenske nej til euro'en. Kun Stockholm og Skåne stemte ja. Sidstnævnte tænker internationalt på grund af Øresundsregionen og er i praksis en forstad til København. Stockholmerne er selvfølgelig i deres holdninger påvirket af, de bor i deres lands metropol. Men resten af Sverige sagde nej. Jo længere væk fra den svenske meningselite jo større blev procent.

Helt tilsvarende mønstret ved den danske folkeafstemning om det danske euroforbehold i 1998.

Også dengang var det de mest udsatte områder, at nejprocenten gik op og i de stærke områder, at ja-siden vandt frem. Forklaringen kræver ikke en stor videnskabelig undersøgelse. EU er fortsat - trods alle bestræbelser - et projekt, der mødes med forståelse, opbakning og sympati af eliten, de veluddannede og velaflagte. Bortset fra Ekstrabladet og Information støtter samtlige danske aviser ethvert tiltag til et styrket EU-samarbejde. Alle betydende erhvervsfolk og repræsentanter for fagbe-

vægelsen gør det også.

Der er langt mellem EU-skeptikere endside modstandere blandt topembedsfolk og professorer.

Langt de fleste samfundsdebattører er for euro'en, for at fjerne forsvarsforbeholdet, for den nye traktat og for et specifikt stærkere samarbejde. Alligevel står vi over for en folkeafstemning - sandsynligvis flere - hvis udfald kan blive både ja og nej. Meningsmålingerne giver os ganske vist medvind, for eksempel omkring euro'en, men der er fortsat langt til, at vor egen EU-begejstring smitter af på vælgernes engagement. Med skiftevis stok og gulerod lykkes det oftest at få et flertal til at sætte kryds i ja-rubrikken. Men en folkesag er udviklingen af EU ikke. Det bliver vi nødt til at erkende.

Skepsis og pragmatisme

Her mere end 30 år efter et forholdsvis overbevisende dansk ja til at indtræde i det daværende EF, har vi ikke gjort nye landvindinger i folkestemningen. Skepsis og pragmatisme præger stadig mange danskers forhold til det europæiske samarbejde og unionen.

Og endda har vi i kraft af vore mange folkeafstemninger sikkert bedre klangbund hos vore vælgere, end mange af de øvrige medlemslande har hos deres. Éliten kan gennemskue at EU er både fredens, demokratiets og velfærdudviklingens projekt. De almindelige vælgere har mere frygt for bureaukrati, centralisme og for nationalsta-

tens undergang og hæfter sig ved komplicerede landbrugsordninger eller de særlige politiske traditioner, som EU-systemet har arvet fra de sydeuropæiske lande.

Broen til de brede vælgerflertal er det ikke lykkedes at bygge ret mange steder. Man kan kun gisne om udfaldet af eventuelle folkeafstemninger i Tyskland, Frankrig, Grækenland og Italien.

Vi må erkende, at vi - ja-siden - har været for ringe.

EU ud til folket

Derfor er opgaven nu: EU ud til "folket". Uden opbakning i de brede lag i hele Europa har projektet ingen fremtid. Det vil være en kolos på lerfodder.

Og hvordan gør vi det: En åbenlys indsats for at rydde op i almindelig svindel og bedrag. Indførelse af en livsstil for EU-parlamentarikere og embeds-

mænd, der kan sammenlignes med hjemlige politikere og almindelige borgere. En aktiv indsats mod dobbeltmandater.

Et vigtigste er imidlertid en dagsorden, som vælgerne kan forstå og kan respektere. Med et slidt ord bidrage til at gøre EU nærværende. Fokuser på såvel de langsigtede som de kortsigtede mål.

EU er frihedens og velstandens projekt og vil give demokratisk tryghed for medlems- og nabolande. Men i dagligdagen sikrer EU den fri konkurrence, der gør varer og tjenesteydelser billigere og hindrer karteldannelser. Fødevarer møder samme kvalitetskrav over alt i EU. EU kan bidrage til udvikling af de svagere regioner, til effektiv bekæmpelse af grænseoverskridende forurening og kriminalitet for lige at nævne et par stykker.

Venstre trak fuldt hus på kulturnatten

Jens Rohde, MF, politisk ordfører for Venstre, drøftede bl.a. værdier, Finanslov, EU mm. med mange af de over 13.000 besøgende, som bl.a. lagde vejen forbi Venstres gruppeværelse på Christiansborg.

Pia Allerslev, MBR, gruppeformand og Anette Engel, MBR sørgede for, at gæsterne fik en frisk øl fra fad på Venstres stand, som blev besøgt af mere end 12.000 gæster på Københavns Rådhus.

Thor Pedersen, MF, finansminister, var én blandt mange af Venstres ministre, MF'ere og MEP'ere, som deltog i Kulturnatten på Christiansborg.

Mange gæster benyttede lejligheden til at hilse på statsministeren, der flittigt skrev autografer, signerede bøger, svarede på spørgsmål, og sidst, men ikke mindst, blev fotograferet sammen med folk.

Ballerup Revision

Registrerede
Revisorer
FRR

Registreret Revisoranpartsselskab

Centrumgaden 2A, 2750 Ballerup

Telefon: 44 66 70 90
Fax: 44 66 70 08
Mobil: 23 24 32 59
e-mail: sd@balleruprevision.dk
www.balleruprevision.dk

Hos Ret & Råd får du vejledning og saglig bistand - før det er for sent!

Advokaterne
Peter Hesselholt (H)
Annette Schepler (L)
Dorte Hesselholt, Adv. fm

Ret & Råd

Advokatfirmaet Peter Hesselholt
Bydammen 8 - 2750 Ballerup
Telefon 44 97 14 14 - Fax 44 66 14 07
E-mail: ballerup@ret-raad.dk - www.ret-raad.dk/ballerup

JESPERSEN OFFSET

Grafisk produktion i alle led -
vi bygger bro mellem tryksager og Internettet

Foreningsblade
Plakater, foldere
Kampagnemateriale
Internetløsninger - design og opkobling
Kombination Internet/tryksag

www.jesperenoffset.dk
mail@jesperenoffset.dk

...til særlige Venstre-priser!

Ved Langebro 1 DK-2300 København S
Tlf. 32 96 50 52 Fax 32 96 86 85

Endelig en retssikkerhedslov

Af Birthe Rønn Hornbech, MF, Retsordfører for Venstre

Told & Skat og arbejdstilsyn uden retskendelse og uden at borgerne sikres retsgarantier kan vade ind i private hjem og virksomheder og foretage uanmeldt kontrol.

Er der derimod tale om at politiet skal ransage hos de værste forbrydere, skal der foreligge retskendelse og borgerne er sikret en række retsgarantier.

Derfor har Venstre i årevis under sloganet: "retssikkerheden er bedre for røvere, rockere og rovmordere end for bagere, bønder og brugtvognshandlere" i flere år arbejdet for at borgerne skal sikres en række retsgarantier, også

når det ikke er politiet, men andre myndigheder, der kommer på uanmeldt kontrolbesøg.

Venstres tanker blev nedfældet i regeringsgrundlaget og en kommission blev omgående nedsat. Kommissionens arbejde er nu færdigt og forslag til en retssikkerhedslov vil inden jul blive fremsat i Folketinget.

For første gang i Danmarkshistorien ser det om sider ud til, at vi får en lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb som f.eks. kontrolbesøg. Det er et stort fremskridt for borgeren, at der nu fastsættes generelle spilleregler for

myndighederne på dette område.

Det er jo ejendommeligt at f.eks. Told & Skat uden videre kan foretage kontrolbesøg, hvor politiet skal have retskendelse. Personer, der sigtes af politiet, skal have at vide, at de ikke har pligt til at udtale sig og vejledes om eventuelle muligheder for advokatbistand. Lignende retsgarantier findes ikke, hvor Told & Skat behandler sager overfor borgerne.

Når det har drejet sig om andre myndigheder har borgerne hidtil ofte befundet sig i en mærkelig gråzone, hvor man ikke aner om kontrolvirksomheden

kan ende med en straffesag. Uanset udfaldet er der ikke fastsat retsgarantier for borgerne. Det er det, der nu rettes op på.

Nu lovfæstes et egentligt proportionalitetsprincip.

Det betyder for borgeren, at det lovfæstes, at der kun må foretages tvangsindgreb, hvis ikke mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige. Der skal ske underretning til borgeren inden tvangsindgreb foretages, og borgeren kan gøre indsigelse og har krav på en skriftlig begrundelse for tvangsindgrebet og krav på en rapport om gennemførelsen af tvangsindgrebet. Underretningens pligten kan ganske vist fraviges, hvis hensigten ville forspildes, men alligevel er

loven en væsentlig forbedring for borgernes retssikkerhed.

Der er i dag en risiko for at f.eks. forvaltningsmyndighedens kontrolbesøg uden retsgarantier kan medføre, at borgeren ufrivilligt kommer til at tilvejebringe oplysninger, der kan bruges som bevis i en straffesag mod ham selv, altså at borgeren inkriminerer sig selv. Det er helt i strid med danske retsprincipper at en person så at sige narres til at inkriminere sig selv. Det gøres der også op med i den nye lov.

Det er kun rimeligt at en borger, der underkastes andre myndigheders tvangsindgreb, har lige så gode retsgarantier som storforbrydere, der er sigtet af politiet.

Der kan gå lang tid fra det tidspunkt en politisk idé første gang formuleres, indtil den gennemføres.

Lige siden jeg blev ansat i politiet i 1971 har det undret mig, at en række myndigheder som f.eks.

Den dårlige sociale arv kan brydes

Af Flemming Oppfeldt, MF, (V), Folketingets socialudvalg.

I de fleste tilfælde går livet godt. 95% af alle børn har gode og kærlige forældre. Familierne trives, lokalsamfundene danner gode netværk, mange støttes på arbejdspladsen, skolerne giver god undervisning. Når vi drøfter social arv, skal vi forstå, at der faktisk er mange gode eksempler på positiv social arv, på positiv opvækst og stærke netværk. Så det meste lykkes allerede i dag, endda uden staten som den store beskytter.

Det er vigtigt, at en liberal socialpolitik som udgangspunkt ikke opfatter individet som en omvendende mulig katastrofe. Vi opfat-

ter et frit menneske som et, der både vil virke for sig selv og fællesskabet. Derfor kan en liberal socialpolitik jo heller ikke være generaliserende og omklamrende eller fyldt med forbud og regler. Dette er princippet, men når vi åbner vinduet og ser virkeligheden, så fylder de sidste 2-5% af befolkningen meget. Det er dem, som bruger meget tid på rådhusene, hos behandlerne, i fængslerne, på hospitalerne, i varmenstuerne, på anbringelsesstederne osv. Der er ikke tale om et liv i frihed, men et liv som tabere. Stofmisbrug, alkoholmisbrug, tæv, ledighed, og tykke sagsmapper. Sætter vi tal på, ja så kan vi måle den negative sociale arv som omkost-

ninger, der nemt kan runde 50-100 mia. kroner om året. Det er jo det, der er så fantastisk, at der næppe findes noget samfund på denne klode, der bruger så mange penge, som det danske på denne opgave, og så alligevel stadig fastholder den negative sociale arv.

Men nu rykker den nye regering for alvor på tingene

Der sættes ind i førskolen, dvs. børnehaverne. Både når det gælder sprog for indvandrerbørn, men også sprogstimulering af børn fra hjem uden nogen særlig boglig eller fortælletradition, spiller børnehaven i dag en kæmperolle. Derfor foreslår regeringen nu, at der skal lægges nogle minimums-

planer for, hvad børnene skal have af nyttig balast i børnehaven. Dem der vil profitere mest, vil selvfølgelig være de børn, der kommer fra de svageste familier.

Anbringelsespolitikken bliver ændret

Der kommer et ny lovgivning til næste sommer, og den vil lægge vægten på den forebyggende politik i nærmiljøet. Børnene skal fastholdes i deres vante skolegang og institutioner, når der er koks i familien. Det skal også være muligt at foretage anbringelser indenfor familien f.eks. hos bedsteforældre.

Der sættes ind overfor unge hashmisbrugere

Dels ændrer vi politik, så vi ikke længere accepterer hash til privat brug. Christiania bliver ryddet som hash-

og hælørsted, og vi har netop afsat mange millioner kroner til en indsats overfor unge hashmisbrugere over de næste 4 år. Hidtil var der ikke rigtigt nogen, der tog sig af dette problem. Jeg tror vi kan klippe stofmisbrugsfødekæden over ved at sætte ind overfor de unge misbrugere.

Narkoplan for hårde misbrugere

For de ældre misbrugere er der nu sat penge af til, at de kan komme i behandling lige præcis på det tidspunkt, hvor de selv er motiveret. I gamle dage kunne de muligvis komme i behandling f.eks. om 3 måneder, men der var motivationen ofte forduftet.

Afvæning i fængslerne

Der sættes i de kommende år mere målretet ind med,

at kunne afvænne narkomanerne i fængslerne. I dag er situationen jo den, at hvis man ikke var på stof, så bliver man det i fængslerne. Dette er selvfølgelig med til at fastholde borgerne i kriminalitet bagefter. Med enhver form for misbrug hører en asocial adfærd og narkoforbruget i fængslerne er en væsentlig magt bastion for rockerkriminaliteten. Mindst 1/3 af alle indsatte i dag er stofmisbrugere. Dette tal vil blive nedsat over de kommende år.

Alkoholafvæning

Der er i de kommende år afsat flere penge til afvæning for alkoholmisbrug. Ved udgangen af 2004 regner vi med, at regeringen kan fremlægge en egentlig plan for behandlingsgaranti for alkoholbehandling.

Gratis ugentligt nyhedsbrev om EU og dansk politik

KARSTEN MADSEN

Mangeårig politisk kommentator, kandidat til Europa-Parlamentet Venstre i København

Bestil på
Venstre@karstenmadsen.dk

Redaktion:
Topp & Madsen Aps, Solsortvej 6, 2000 F
Kommunikation, PR, journalistik og undervisning

Himmelev Revisorerne

Himmelev Bygade 64, 4000 Roskilde

Registreret Revisor

Kenneth Barrett

Cand. Merc. Aud., Datanom,
Master of Tax

Tlf. 46 300 708

Kenneth@Barrett.dk

Registrerede Revisorer
FRR

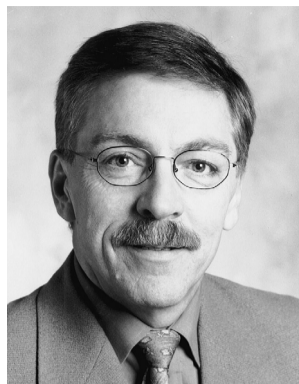
www.mogensvad.dk

Mogens Vad
Kandidat til EU-parlamentet

BESTIL MIT NYHEDSBREV PÅ
WWW.MOGENSVAD.DK

Tillykke med fødselsdagen...

Af Lars Stolshøj, amtsformand, Venstre i Københavns Amt

27. november kan regeringen fejre sin 2 års fødselsdag. 730 dage med et skattestop der har fungeret, det er et skoleeksempel på gennemførelse af valgløfter og kan ikke andet end påkalde sig respekt!

Troværdighed må være nøgleordet, når der efter 2 år skal gøres status for den Venstre ledede regering. En periode, hvor samtlige valgløfter er gennemført præcis som det blev lovet i efteråret 2001. Men i politik kender utålmodigheden ingen grænser og nye tiltag med masse forbedringer i hverdagen for borgerne bliver hurtigt glemt eller taget som en selvfølge.

Derfor er det vigtigt, at samtlige gode kræfter til stadighed repeterer, hvad der blev lovet, og hvad der blev gennemført. Dermed ikke sagt, at vi skal leve på tidligere bedrifter – det er faktisk ganske normalt, at man kan forvente, hvad der loves – og derfor skal disse forbedringer blot danne grundlag for en række nye, nye mål skal sættes og realiseres for til stadighed at sikre kontinuitet for regeringen og ikke mindst for vort parti.

Resultater er oftest proportionelle med forberedelsen, og det er ikke mindst takket være et effektivt arbejde i Venstre igennem 90'erne, at så markante målsætninger gennemført straks efter regeringens tiltrædelse. Det må på ingen måde give anledning til, at vi sætter os længere tilbage i stolen, tværtimod.

Tid til forandring

Vi har fået forandring. I første omgang på Christi-

ansborg men absolut også i det danske samfund, men dette slogan må aldrig mistes af sigte, vi bliver aldrig færdige med forandringen i et moderne samfund, der udvikler sig så hurtigt, som tilfældet er.

Derfor skal vi fortsat søge nye og konstruktive løsninger, med et solidt fundament i såvel vort nærmiljø som i dansk kultur. Skal dette lykkes – og det skal det – så er det essentielt, at debatten fortsætter i vore organisationer; det er den eneste måde, der kan opnå indflydelse på.

På det seneste har vi igen oplevet grupper af vore egne, der beskylder vor ledelse for topstyring. En beskyldning, jeg finder direkte ynkelig!!

Forekommer dette i Venstre, så skyldes det kun én ting, nemlig at nogle har sat sig tilbage i stolen – og dermed indirekte pålagt et fåtal opgaven at træffe beslutningerne. Det er ikke

liberalt i bredeste forstand, ej heller demokratisk.

Derfor er konklusionen entydig!

Vil man have indflydelse – og betingelserne har aldrig været bedre – så må man selv træde frem på gulvet og udvise lidt initiativ. Dette hermed være efterlyst!!

År 2004

En lang række spændende opgaver venter os i det kommende år, et år hvor alle kræfter i Venstre skal samles omkring de vigtige spørgsmål om Danmarks fremtid i EU og ikke mindst omkring EP-valget den 13. juni.

Men inden vi når så langt, skal vi have en indgående debat om den fremtidige kommunalstruktur i Danmark. I sidste udgave af taburetten behandlede jeg dette emne indgående, men som nævnt tidligere i dette indlæg, så handler indflydelse om aktiv deltagelse.

Det er derfor direkte uacceptabelt, at visse grupper af borgmestre allerede nu skaber unødvendige skræmmebilleder i retning af, at de ikke vil blive hørt, og at beslutningen allerede er truffet.

Den type af udmeldinger har et indbygget selvprofeti, men så har man jo gæderet sig. Jeg tror godt, jeg tør love de samme borgmestre, at hverken Indenrigsministeren eller Statsministeren vil kigge forbi deres borgmesterkontorer og bede om gode råd, hver enkelt eller i grupper må man søge sin indflydelse, og det vil der blive masser af mulighederne for efter den 16. januar.

I den mellemliggende periode vil det tjene projektet bedst, at vi alle koncentrerer debatten om hvilke opgaver, der fremover skal løses i fællesskab, hvilken kompetence kræver løsningen, og hvor findes der bedst grundlag for at placere samme, i kom-

munerne – i staten eller i et amt/region??

Det er tid til at tænke mere "Mennesket frem for systemet" mere end på antallet af borgmesterposter. Opgaverne i det danske samfund bliver ikke færre af en ny struktur, så mon ikke der bliver opgaver til alle – også med et nyt visitkort!!

Hjælp med!

Arbejdet omkring kommunalstrukturen, EU traktaten, EP valget, værdi- og velfærdsdebatten samt ønsket om en kontinuerlig god medlemspleje, det kræver mange alt sammen en ekstraordinær indsats fra os alle.

Derfor vil vi alle være taknemmelige, om samtlige af vore medlemmer, der vil give en ekstra hånd i dette arbejde, kontakter os. Ring eller mail din lokalforeningsformand, der er masser af opgaver og jo flere hænder og hoveder, jo bedre bliver resultatet.

NESA aktierne

Af Bent Larsen (V), viceamtsborgmester, Københavns Amt

NESA aktierne er som bekendt solgt til Elsam for 10,5 milliarder kroner. Når Københavns Amt har givet Thor Petersen 40% i statsafgift, er amtets nettoandel på ca. 1,375 mio. kroner.

Og hvad skal pengene så bruges til, hvis salget falder endeligt på plads?

Som medlem af bestyrelsen for NESA synes jeg nok det har været nogle meget bevægede uger, herunder forsøget fra DONG på at kortslutte vor proces.

Det hele startede i september 2002, hvor Venstre i budgetforhandlingerne i

amtet bragte ønsket om at sælge NESA aktierne i spil - hvis det var økonomisk attraktivt. Det var en vigtig tilføjelse. Vort synspunkt var, at det ikke er rimeligt, at NESA i et liberaliseret marked med stor international konkurrence, fortsat skulle ejes af en stor kommunal aktiemajoritet. Og så er det jo ikke ligefrem en kerneaktivitet for amtet at eje aktier i et elselskab.

Forligspartierne enedes herom plus, at et eventuelt salgsprovenu ikke måtte gå til driften. SF og Enhedslisten var ikke med i budgetforliget. Det ærgrer de sig over i dag, da de gerne vil være med til at bestemme over pengene.

Nogle har haft travlt med at hævde, at Elsam bliver så stærk, at det går ud over konkurrencen på elprisen. Det er det rene vrøvl, idet elpriserne fastsættes på en

international børs efter normale udbud/efterspørgsel mekanismer. Hvis det ikke regner i Norge og Sverige, stiger elpriserne for eksempel og vice versa. Derudover er Danmark forbundet el-mæssigt både med Tyskland og Norge/Sverige.

"Det talende vandfald", Svend Auken har ligeledes i vanlig stil vrøvlet sig ud i selvmodsigelser. Da han gennemførte el-reformen, opfordrede han til strukturalisering af den danske el-sektor. Nu synes han, det er vanvittigt. Men sådan er det jo med socialdemokrater - når de ikke er ministre mere, så skifter de synspunkt.

Men som sagt skal pengene fra NESA bruges med fornuft. De skal deponeres med frigivelse over ti år - ellers skal vi betale yderligere 20% til Thor. Øverst står et stort beløb til

påbegyndelse af en renovering af Gentofte Amtssygehus. Det trænger virkelig. Derudover er følgende ønsker på bordet: Modernisering af sociale institutioner og psykiatriske centre. Den elektroniske patientjournal. Forbedring af de bygningsmæssige rammer for gymnasiereformen. Udbygning af strålekapaciteten på Herlev sygehus. Modernisering af børnehospitalet i Glostrup. Satsning på forskning, udvikling og uddannelse i amtets sygehusvæsen. Energibesparende investeringer. Og lidt skulle der også gerne blive til nedbringelse af amtets gældsforpligtelser.

På vej mod den søde juletid føler man sig som den store Julemand - men lad os nu først få handlen på plads. God Jul og Godt Nytår.

Foto: NESA

OpenOffice 1.1, nu tilgængelig:

<http://da.openoffice.org>

Gratis dansk Office-pakke til privat, erhverv og det offentlige.

S moppes unødigt

Af Brokkeren

Nu er kosten ved at blive lige skrap nok. Et er, at befolkningen har smidt Socialrabaterne væk fra ministertaburetterne – så kan de lære det, ka' de. Men derfor behøver de andre partier ikke ligefrem at ydmyge dem. Sådan fører man ikke flokpolitik.

Ganske vist ligger dansk politik håndtaskevingende førstedame og Socialdemokraterne på reparationskurs, men skilsmissemis er endnu ikke en realitet. Derfor er det ikke betimeligt, at hun og finansministeren låser sig inde på hans kontor i timevis. "Vi lavede bare trafikforlig", siger finansministeren bagefter. "Den bedste oplevelse i dette årti", siger hun. Hvis det ikke er at ydmyge sin ex-partner, så ved jeg ikke.

Og som om denne ydmygelse ikke skulle være nok, så nærmest stjæler regeringen, som en tyv om natten, Venstrefløjens politik – vil tage fra de rige og give til de fattige. Det er en køn redelighed. Bare fordi nogle få hundrede tusinde lønmodtagere

tjener mere end en halv folketingsgage, skulle de straks kanøfles. Jeg forstår godt, at Lykketoft blev rasende. Det var et målrettet angreb på hele fagbevægelsen, og det ville været gået hårdt ud over partiets - og andre midtsøgende - vælgere. Godt det blev stoppet.

I det hele taget har regeringen ingen grund til at straffe vælgerne; den blev jo valgt. Det er rigeligt at leve i uvisheden om, hvad Lykketoft finder på, som "tak for sidst". Foreløbig har han ganske vist mest været ude

efter folk over 54, men man ved jo aldrig....

Hvornår lærer regeringen at lytte? Stod Buksti ikke på Folketingets talerstol og advarede regeringen og især justitsministeren om at fartgrænser på 130 km/t vil dræbe befolkningen? Jo! Ville regeringen lytte? Nej! Ganske vist klamper Buksti kun sømmet i bund, når han er uopmærksom, men man fornemmer alligevel, at manden ved, hvad han taler om. Det er fartforskelle, der dræber. Derfor er 130 km/t naturligvis for lidt. Fartgrænsen skal være mindst 1 Buksti på motorveje, og 0,6 Buksti på landevej; så kører det!

Og med Buksti i befolkningens bakspejle, hvordan kan statsministeren så påstå, at ingen frø har fået det værre under VK-regeringen. Det passer i hvert fald ikke for de stakkels frøer, hvis udsplattede legemer er stedt til evig hvile på Bukstis undervogn. Det var aldrig sket, hvis regeringen havde ført mere flokpolitik og havde undladt besparelser på miljøområdet. Godt at Svend Auken mest kører på cykel.

27. november **Duel mellem Frank Jensen (A) og Jens Rohde (V)**

Kl. 19.00 i medborgerhuset Pilegården, Brønshøjvej 17, Brønshøj.
Se annoncen side 7.

1. december **Julehygge med ost & rødvin hos Venstre i Hvidovre**

Kl. 18.00 på Enghavevej 2, opgang F. Entré 25 kr.
Tilmelding senest 26. november til Ruddi Elkjær
på tlf. 36 49 00 56 eller mail på fam.elkjaer@wanadoo.dk

4. december **Adventsmøde med Ellen Trane Nørby**

Kl. 19.30 i Stengaard Kirke, Gammellosevej 250, Lyngby.
Se annoncen side 3.

4. december **Julekomsammen – Venstre i Brøndby**

Kl. 19.00 i Kulturhuset Kilden, Brøndbyøster.
Se annoncen side 3.

15. januar **Idé-debat med fremtidsforsker Martin Ågerup**

Kl. 19.00 i Byggeriets Hus, Godthåbsvej 33, Frederiksberg.
Se annoncen side 6.

22. januar **Deadline for taburetten nr. 1 - 2004**

3. februar **Stormøde med statsminister Anders Fogh Rasmussen**

Kl. 18.30 på Nærum Amtsgymnasium. Se annoncen side 2.

6. februar **taburetten nr. 1 udsendes fra Københavns Postcenter**

23. februar **Generalforsamling i Gladsaxe Kredsen,**

Kl. 19.30 på Gladsaxe Rådhus i Rådhuskælderen.